

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 13Co/90/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202543  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6618202543.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členiek senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., IČO: 31 351 026, so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, právne zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava IČO: 36 853 186, proti žalovanému: P. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XX, XXX XX I. Z., štátny občan A. republiky, právne zast.: JUDr. Elena Matulová, advokátka, Advokátska kancelária so sídlom Železničná 287/9, 987 01 Poltár, o zaplatenie 3.012,49 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec Sp. zn. 9Csp/55/2018-161 zo dňa 30. 11. 2018, takto

### rozhodol:

I. **P o t v r d z u j e** rozsudok Okresného súdu Lučenec Sp. zn. 9Csp/55/2018-161 zo dňa 30. 11. 2018 v napadnutej časti výroku I., ktorou súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie 2.612,49 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 3.012,49 Eur počnúc od 07.06.2018 do 18.06.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 3.012,49 Eur počnúc od 07.06.2018 do 18.06.2018, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.912,49 Eur počnúc od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.912,49 Eur počnúc od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.812,49 Eur počnúc od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.812,49 Eur počnúc od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.712,49 Eur počnúc od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.712,49 Eur počnúc od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.612,49 Eur počnúc od 09.10.2018 do zaplatenia, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.612,49 Eur počnúc od 09.10.2018 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku výroku I. a v závislých výrokoch II., III. rozsudok **z r u š u j e a** v r a c i a v e c v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

III. Výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie konanie čiastočne zastavil o sumu 400,00 Eur s príslušenstvom, zostáva nedotknutý.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že:

Konanie čiastočne zastavil o sumu 400,00 Eur s príslušenstvom.

Žalobu žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 2.612,49 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 3.012,49 Eur počnúc od 07.06.2018 do 18.06.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.912,49 Eur počnúc od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.812,49 Eur počnúc od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.712,49 Eur počnúc od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.612,49 Eur počnúc od 09.10.2018 do zaplatenia, úrokom vo výške 5,59% ročne zo

sumy 11.322,49 Eur počnúc od 07.06.2018 do 18.06.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.222,49 Eur počnúc od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.122,49 Eur počnúc od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.022,49 Eur od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 10.922,49 Eur od 09.10.2018 do zaplataenia zamietol (výrok I.).

Priznal žalovanému proti žalobcovi náhradu trov sporu v rozsahu 100% (výrok II.).

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok III.).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 07.06.2018 domáhal zaplataenia 3.012,49 Eur s príslušenstvom. Uviedol, že so žalovaným uzatvoril úverovú zmluvu k č.ú. XXXXXXXX/XXXX (ďalej len „úverová zmluva“) a poskytol mu úver v sume 12.447,72 Eur pri úrokovej sadzbe 5,59% ročne. Žalovaný sa zaviazal splácať úver splátkami vo výške 88,53 Eur, splatných vždy prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca. Keďže žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal, dňa 27.03.2015 požiadal žalobca žalovaného o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 11.859,70 Eur. Súčasne sa od uvedeného termínu zvýšila platná úroková sadzba zostatku o 5,00% ročne. Žalobca má preto voči žalovanému nárok na riadny úrok vo výške 5,59% ročne a nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne.

3. Dňom 27.03.2015, kedy žalobca požiadal o okamžité splatenie celého zostatku úveru došlo k zúčtovaniu zostatkov a príslušných obrátov na spotrebiteľskom a medziúverovom účte, čím sa vytvorila dlžná istina vo výške 11.859,70 Eur. Pohľadávka žalobcu predstavuje ku dňu 06.06.2018 sumu spolu vo výške 11.922,97 Eur pozostávajúcu z : istiny: 11.322,19 Eur, úroku od 28.03.2015 do 06.06.2018 vo výške 414,72 Eur, úroku z omeškania za obdobie od 28.03.2015 do 06.06.2018 vo výške 186,06 Eur. Istina pohľadávky žalobcu vo výške 11.122,19 Eur sa od 07.06.2018 ďalej úročí úrokom vo výške 5,59% ročne a úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne.

4. Žalobca uviedol, že si v tomto spore uplatňuje pohľadávku vo výške 3.012,49 Eur s príslušenstvom. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca uplatnil v upomínacom konaní žalobou zo dňa 21.03.2018. Ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na daný právny vzťah podľa žalobcu neaplikuje, keďže k jeho účinnosti došlo až po vzniku sporného zmluvného vzťahu (zákaz retroaktivity), Zmluva o úvere, ako absolútny obchodnoprávny vzťah podľa § 261 ods. 6 písmeno d) Obchodného zákonníka sa spravuje výlučne režimom podľa Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov daného právneho vzťahu (NS SR 5MCbo 2/2013). Žalobca predložil listinu podpísanú žalovaným, v ktorej žalovaný prezentoval záujem splácať peňažný záväzok formou pravidelných mesačných splátok, čím podľa žalobcu uznal dlh voči žalobcovi, žalovaný následne prezentovaný záujem aj reálne plnil, ide o uznanie dlhu podľa ustanovenia § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka, s ktorým je spojený začiatok plynutia novej štvorročnej premlčacej doby. V upomínacom konaní si uplatnil iba časť nároku vyplývajúceho z predmetnej úverovej zmluvy.

5. Žalovaný uviedol, že so žalobcom uzatvoril úverovú zmluvu č.ú. XXXXXXXX/XXXX na sumu 12.447,72 Eur pri úrokovej sadzbe 5,59% ročne, ide o spotrebiteľskú zmluvu. Listom zo dňa 27.03.2015 žalobca vyzval žalovaného k okamžitej úhrade zostatku úveru. Žalovaný úver neustále spláca v mesačných splátkach po 100,00 Eur, o čom svedčia poštové poukážky zo dňa 08.03.2018 na sumu 100,00 Eur, zo dňa 07.05.2018 na sumu 100,00 Eur a zo dňa 18.06.2018 na sumu 100,00 Eur, zo dňa 20.06.2018 na sumu 100,00 Eur. Vzniesol námietku premlčania nároku. Žiadosť o splátkový kalendár nemožno pokladať za uznanie záväzku, neobsahuje zákonom stanovené náležitosti. O pohľadávke žalobcu už raz rozhodol Okresný súd Lučenec a to rozsudkom č.k. 21Csp/78/2018-126 zo dňa 03.09.2018, teda je tu prekážka už rozhodnutej veci.

6. Okresný súd v súlade s § 144, 145 ods. 2, 146 ods. 1 CSP konanie čiastočne zastavil.

7. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil skutkový stav. Žalobca poskytol žalovanému medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 12.447,72 Eur pri úrokovej sadzbe 5,59% ročne. Finančné prostriedky vo výške 12.447,72 Eur boli žalovanému poskytnuté. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 88,53 Eur. Keďže žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal dňa 27.03.2015 požiadal žalobca žalovaného o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 11.859,70 Eur.

8. Súd prvej inštancie posúdil zistený skutkový stav podľa § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 110 ods. 1 veta druhá, § 558, § 122 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 159 Civilného sporového poriadku

9. Žalobca uplatnil nárok v upomínacom konaní, ktoré sa začalo na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1Up/236/2018 tento súd oznámil žalobcovi, že samotný žalobca v podanej žalobe uvádza, že ku dňu vyhlásenia okamžitého splatenia celého zostatku úveru, t.j. ku dňu 27.03.2015 došlo k zúčtovaniu zostatkov a príslušných obrátov na sporiteľskom a medziúverovom účte, čím sa vytvorila dlžná istina vo výške 11.859,70 Eur. Následne došlo k čiastočným úhradám nesplateného peňažného záväzku žalovaným, a to v celkovej výške 3.550,00 Eur. Upomínací súd bol toho názoru, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov žalobcovi patria iba do splatnosti jeho dlhu 27.03.2015 a po zosplatnení úveru žalobca nemá právo požadovať úroky z úveru z dôvodov, že sa istina ďalej neúročí. Keďže ku dňu 27.03.2015 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, po tomto dátume už žalobcovi uplatnené úroky neprislúchajú. Okresný súd Banská Bystrica upozornil žalobcu, že môže priznať žalobcovi len nárok na istinu vo výške 8.309,70 Eur a úrok z omeškania. Tento súd poukázal na ustanovenie § 8 ods. 1 Zákona č. 306/2017 Z.z o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov. Žalobca navrhol vydať platobný rozkaz len na zaplatenie sumy 8.309,70 Eur spolu s úrokmi z omeškania. Na Okresnom súde v Lučenci následne po podaní odporu prebehlo konanie v časti nároku, a to o zaplatenie 8.309,70 Eur s úrokmi z omeškania, pričom Okresný súd Lučenec rozhodol o žalobe žalobcu rozsudkom č.k. 21Csp/78/2018-126 zo dňa 03.09.2018, v ktorom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 7.909,70 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11 859,70 Eur od 28.03.2015 do 07.04.2015, zo sumy 11 759,70 Eur od 08.04.2015 do 05.05.2015, zo sumy 11 659,70 Eur od 06.05.2015 do 25.05.2015, zo sumy 11 559,70 Eur od 26.05.2015 do 23.06.2015, zo sumy 11 459,70 Eur od 24.06.2015 do 24.08.2015, zo sumy 11 359,70 Eur od 25.08.2015 do 26.10.2015, zo sumy 11 259,70 Eur od 27.10.2015 do 23.11.2015, zo sumy 11 159,70 Eur od 24.11.2015 do 15.02.2016, zo sumy 11 059,70 Eur od 16.02.2016 do 23.02.2016, zo sumy 10 959,70 Eur od 24.02.2016 do 02.05.2016, zo sumy 10 859,70 Eur od 03.05.2016 do 08.07.2016, zo sumy 10 659,70 Eur od 09.07.2016 do 25.07.2016, zo sumy 10 459,70 Eur od 26.07.2016 do 22.08.2016, zo sumy 10 309,70 Eur od 23.08.2016 do 06.09.2016, zo sumy 10 109,70 Eur od 07.09.2016 do 23.09.2016, zo sumy 9 909,70 Eur od 24.09.2016 do 25.10.2016, zo sumy 9 709,70 Eur od 26.10.2016 do 19.12.2016, zo sumy 9 509,70 Eur od 20.12.2016 do 24.01.2017, zo sumy 9 309,70 Eur od 25.01.2017 do 06.03.2017, zo sumy 9 109,70 Eur od 07.03.2017 do 23.03.2017, zo sumy 8 909,70 Eur od 24.03.2017 do 25.04.2017, zo sumy 8 709,70 Eur od 26.04.2017 do 07.06.2017, zo sumy 8 509,70 Eur od 08.06.2017 do 27.07.2017, zo sumy 8 309,70 Eur od 28.07.2017 do 09.10.2017, zo sumy 8 109,70 Eur od 10.10.2017 do 25.10.2017, zo sumy 7 909,70 Eur od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 7 709,70 Eur od 25.11.2017 do 23.01.2018, zo sumy 7 509,70 Eur od 24.01.2018 do 08.03.2018, zo sumy 7 309,70 Eur od 09.03.2018 do 07.05.2018, zo sumy 7 109,70 Eur od 08.05.2018 do 18.06.2018, zo sumy 6 909,70 Eur od 19.06.2018 do 20.06.2018, zo sumy 6 709,70 Eur od 21.06.2018.

10. V tomto konaní si žalobca uplatnil žalobou zaplatenie sumy 3.012,49 Eur s prísl., úrok vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.322,19 Eur počnúc od 07.06.2018 do zaplatenia.

11. Okresný súd právny vzťah strán sporu z titulu Zmluvy o úvere posudzoval ako absolútny obchodnoprávny vzťah, posudzoval ho tiež podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch č. XXX/XXXX Z.z. účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu. Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu je daný tým, že žalobca tu vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože úver nebol použitý na výkon zamestnania, povolania a ani podnikania. Okresný súd poukázal na to, že dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitou anomáliou medzi právnymi poriadkami, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na právny úkon má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy zásadne medzi obchodníkmi ak, Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

12. Pokiaľ ide o nárok na úrok z úveru po zosplatnení úveru okresný súd návrh zamietol, z dôvodu, že ak nastal stav - predčasné zosplatnenie úveru a súčasne spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľovi patrili úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol spotrebiteľ vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľovi by naďalej patrili úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Popreli by sa tým účinky

veriteľom vyvolanej zmeny spôsobu splatnosti záväzku a veriteľovi by úroky patrili tak, ako keby k zmene ani nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Otázkou, dokedy je dlžník povinný platiť úroky z úveru, ak došlo k predčasnej splatnosti dlhu, Občiansky zákonník výslovne neupravuje. Ani zo zákonnej úpravy Obchodného zákonníka nevyplýva, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru až do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Úroky zo splátky sú v prípade plnenia v splátkach splatné v deň splatnosti splátky (§ 503 ods. 2 Obchodného zákonníka), ak sa však má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (§ 503 ods. 1 tretia veta Obchodného zákonníka). Ak požičané finančné prostriedky vracia dlžník formou splátok, úroky z každej splátky sú splatné len spolu so splatnosťou samotnej splátky. Ak dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti, dlžník už formou splátok neplní svoj záväzok, ktorý je splatný ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti. Niet dôvodu, aby ďalej plynula splatnosť úrokov zo splátok, na ktoré už dlžník nemá nárok. Dlžníková možnosť platiť úver v splátkach zanikla a vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru zanikla i povinnosť žalovaného platiť zmluvný úrok vo vzťahu k jednotlivým splátkam potom, ako došlo k zosplatneniu celého úveru. Ak zaniká právo dlžníka splácať úver v zmluve dohodnutých splátkach, potom zaniká i jeho povinnosť platiť veriteľovi z poskytnutej istiny ďalšie úroky po zosplatnení. Dlžník v prípade zosplatnenia úveru už nemá po zosplatnení povinnosť platiť úroky z úveru, stráca však možnosť výhody splátok, je povinný zaplatiť celý dlh naraz a skôr ako bolo dojednané. Ak by okrem toho bol povinný naďalej platiť aj po zosplatnení úroky z úveru, došlo by zhoršeniu postavenia spotrebiteľa dvojnásobným úrokovým zaťažením spotrebiteľa, ktoré Občiansky zákonník neumožňuje. Z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pokiaľ ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení už len úroky z omeškania. Jednorazovým zosplatnením úveru veriteľom, ktoré nebolo medzi stranami sporné vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa už ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, s ktorým sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

13. Okresný súd nesporne zistil, že úver sa stal predčasne splatným ku dňu 27.03.2015. Žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku, preto okresný súd skúmal aplikujúc ustanovenia občianskeho zákonníka, či žaloba bola podaná včas v trojročnej premlčacej dobe. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka táto začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Plnenie medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bolo dohodnuté v splátkach. Žalobca postupoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 27.03.2015. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Premlčacia doba začala plynúť najneskôr dňa 28.03.2015 a uplynula dňa 28.03.2018, pričom žalobca žalobu doručil súdu dňa 07.06.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Čo sa týka úrokov, ktoré sú akcesorickým nárokom podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda pokiaľ bola istina uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej doby, rovnako úroky boli uplatnené po uplynutí všeobecnej premlčacej doby.

14. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný dlh uznal poukazujúc na tú skutočnosť, že žalovaný listom, ktorý bol doručený 13.06.2016 (pripojený na č.l. 106 spisu) uznal dlh čo do základu aj čo do výšky, okresný súd uviedol, že podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Na to, aby uznanie dlhu malo následky predpokladané citovaným zákonným ustanovením je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky. V liste, ktorý adresoval žalovaný žalobcovi nie je uvedená výška dlhu. Žalovaný žiada o povolenie splátok. Takýto jednostranný právny úkon žalovaného nie je platným uznaním dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, takže na plynutie premlčacej doby nemožno aplikovať ani ustanovenie § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo.

15. Pokiaľ ide o dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov žalobcovi patria iba do splatnosti jeho dlhu a po zosplatnení úveru žalobca nemá právo požadovať úroky z úveru z dôvodu, že sa istina ďalej

neúročí. Keďže ku dňu 27.03.2015 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, po tomto dátume už žalobcovi uplatnené úroky neprislúchajú.

16. Okresný súd žalobu žalobcu z vyššie uvedených dôvodov v celom rozsahu zamietol.

17. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

18. Proti rozsudku v súlade s § 355 ods. 1 CSP, v lehote podľa § 362 ods. 1 CSP podal odvolanie žalobca, navrhol rozhodnutie zmeniť tak, že súd žalobe vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov konania. Odvolanie podal v súlade s § 365 ods. 1 písm. h) CSP, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Odvolateľ namieta, že súd nesprávne právne posúdil jeho nárok na priznanie úroku z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Súd nesprávne vychádzal z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/143/1998, s ktorým sa stotožnil. Podľa rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.10.2014 sp. zn. 3Obdo/67/2013 oba inštitúty a to úrok ako aj úrok z omeškania je treba dôsledne odlišovať, jednak ich podstatou, ako aj funkciami, na úrok z omeškania má veriteľ zákonný nárok. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá ObZ platí že, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania veriteľ môže požadovať popri sebe (NS ČR z 21.08.2014 sp.zn. 33Cdo/212/2014). Pri posudzovaní primeranosti výšky úrokového zaťaženia nemožno obidve sadzby úrokov sčítať a zákonné úroky z omeškania nenahradzujú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dohodli. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 24.07.2014 sp.zn. 33Cdo/1401/2014 súdna prax je zajedno v tom, že zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržania dohodnutej doby splatnosti. Oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba, bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná alebo nejedná o občianskoprávny vzťah (rozsudok bývalého NS SR zo 17.03.1972 sp.zn. Cz 37/72, uverejnený pod č. 53/72 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk, NS ČR zo dňa 25. 09. 2003 sp.zn. 33Odo/518/2003, 33Odo/657/2005). Odvolateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27.06.2007 sp.zn. 33Odo/657/2005, podľa ktorého pri peňažnej pôžičke možno platne dohodnúť zmluvný úrok nie len po dobu jej splatnosti, ale i na dobu, kedy je dlžník so splácaním v omeškaní. Zmluvné úroky i úroky z omeškania môžu existovať vedľa seba, úroky z omeškania môže veriteľ požadovať i keď neboli dojednané (NS ČR sp.zn. 33Odo/518/2003 z 25. 09. 2003). Povinnosť platiť úroky až do doby skutočného vrátenia poskytnutého úveru veriteľovi potvrdzujú aj viaceré rozhodnutia krajských súdov SR. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Podľa rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.08.2017 sp.zn. 1Co/393/2016 súdna prax, ale aj právna literatúra sa zjednotila na závere o tom, že úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie požičanej sumy, žiadne zákonné ustanovenie nestanovuje na akú dobu možno pri úvere dohodnúť úroky. Z toho možno vyvodiť, že ide o ustanovenie dispozitívnej povahy, ktoré zmluvné strany neobmedzujú v možnosti upraviť si obsah ich úrokového záväzkového právneho vzťahu v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú). Nemožno teda vylúčiť, aby si zmluvné strany v úverovej zmluve dohodli úroky i za dobu, v ktorej sa dlžník prípadne ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku tým, že istinu v dohodnutej lehote splatnosti veriteľovi nevrátil. Právna teória ani rozhodovacia prax súdov nevylučuje možnosť, aby popri sebe obstál aj nárok na úhradu zmluvných úrokov z omeškania. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.02.2016 sp. zn. 11Co/65/2016, sp. zn. 11Co/457/2015, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/146/2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.10.2013 sp.zn. 43Cob/186/2013, 43Cob/129/2016 Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 10. 2012 sp.zn. 14Co/83/2012, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/344/ 2016, Krajského súdu v Trenčín zo dňa 24. 02. 2016 sp. zn. 19Co/472/2014, komentáre k Obchodnému zákonníku k ust. § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že z ustanovení zákona nevyplýva, že povinnosť dlžníka platiť úroky je limitovaná splatnosťou úveru. Jazykovým výkladom druhej vety § 503 ods. 3 ObZ možno jednoznačne dospieť k záveru, že dlžník je povinný platiť úroky až do skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. To znamená, že simultálne úročenie pohľadávky po splatnosti peňažného záväzku úrokom z omeškania a súčasne úrokom podľa § 502 ObZ nie je zákonom vylúčené. Ide o dva rozdielne inštitúty, ktoré plnia celkom odlišné funkcie. Legitímnosť žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úrokov po okamžitom zosplatení úveru vyplýva prima facie zo samotného znenia § 502 a § 503 ObZ bez potreby duplicitných dojednaní v zmluve o úvere. Okamihom splatnosti úveru, resp. vyhlásením predčasnej splatnosti úveru

v nadväznosti na porušenie dlžníkovej povinnosti splatiť poskytnutý úver riadne a včas, nemôže dôjsť k zániku práva veriteľa na zmluvne dohodnutý úrok. Odvolateľ považuje za absurdné, ak by sa takýmto spôsobom mohol dlžník zbaviť svojej povinnosti platiť úroky, protiprávny stav vyvolal žalovaný svojim nezodpovedným správaním, ktorého prirodzeným následkom je sankcia. Žalobca bol nútený žiadať o okamžité splatenie celého úveru v súlade s úverovou zmluvou. Inštitút úroku je interpretovaný ako cena za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov, preto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania (bez ohľadu na termín splatnosti úveru) t. j. do doby skutočného vrátenia úveru. Úroky je dlžník povinný platiť až od okamžiku reálneho poskytnutia peňazí do okamžiku ich reálneho vrátenia - či už včasného alebo oneskoreného. Úroky a úroky z omeškania môžu existovať popri sebe, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide alebo nejde o občianskoprávny vzťah, pričom povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvné úroky vzniká so záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. Ďalej poukázal na to, že totožná interpretácia inštitútu zmluvných úrokov je prezentovaná aj pri výklade § 658 OZ, podľa ktorého pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Nemožno v danom prípade akceptovať údajnú neprípustnosť paralelného úročenia istiny úverovej pohľadávky žalobcu po zosplatnení úveru zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % a súčasne riadnym zmluvným úrokom vo výške 5,59 % ročne. Opačným výkladom dochádza ad absurdum k neodôvodnenému zvýhodneniu žalovaného v neprospech žalobcu, keď namiesto povinnosti zaplatiť žalobcovi aj zmluvne dohodnuté úroky vo výške 5,59 % ročne, popri úrokoch z omeškania (ako zákonom stanovenej sankcie), je žalovaný povinný zaplatiť iba zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne. Predčasným zosplatnením úveru v dôsledku porušenia povinností žalovaného, by paradoxne došlo k jeho ekonomicky výhodnejšiemu postaveniu, keď namiesto povinnosti zaplatiť žalobcovi aj zmluvne dohodnuté úroky vo výške 5,59 % ročne, popri úrokoch z omeškania (ako zákonom stanovenej sankcie), je žalovaný povinný zaplatiť iba zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne. Je neprijateľné, aby bol dlžník po zjavnom porušení povinnosti ekonomicky a právne zvýhodnený bol, čo radikálne znevýhodňuje všetkých klientov banky, ktorí svoje úvery splácajú riadne, finančne motivuje každého úverového klienta, aby čím skôr prestal riadne splácať svoj úver, absolútne devastuje úverové podnikanie bánk, pretože banka úverové prostriedky späť vrátené nemá a ich úročenie je iba na základe svojvoľného nesplácania dlžníkom degradované.

20. Odvolateľ tiež namietal nesprávnosť právneho posúdenia veci, keď okresný súd nesprávne posudzoval námietku premlčania podľa ustanovení občianskeho zákonníka (ustanovenie § 103 OZ, v nadväznosti na § 52 ods. 2 OZ). Podľa odvolateľa keďže zmluva o úvere bola medzi účastníkmi uzatvorená pred účinnosťou poslednej vety ustanovenia § 52 ods. 2 OZ, ktorá bola zavedená zák. č. 102/2014 s účinnosťou od 01.04.2015 (podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva) nie je možné na daný právny vzťah aplikovať toto ustanovenie. Pokiaľ ide o premlčanie toto pôsobí voči obojstranným stranám rovnako; preto nemožno považovať úpravu premlčania v OZ a priori za výhodnejšiu, resp. priaznivejšiu pre spotrebiteľa. V danom prípade zmluva o úvere je absolútny obchodnoprávny vzťah podľa § 261 ods. 6 písm. d) ObZ a spravuje výlučne režimom premlčania podľa ObZ, bez ohľadu na povahu účastníkov daného právneho vzťahu. Poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 10. 06. 2016, sp. zn. 5 MCdo 2/2013, podľa ktorého „Pri strete staršej právnej úpravy s novou právnou úpravou vyvolanou prijatím novely zákona v prípade absencie prechodných ustanovení treba vychádzať zo všeobecných zásad platných pre konkrétne odvetvie práva“. V súlade so zásadou nepravej retroaktivity musí byť v danom prípade aplikácia úpravy premlčania podľa ObZ akceptovaná. Prípadná zmena režimu premlčacej lehoty z ObZ na OZ pri spotrebiteľských zmluvách je prípustná iba do budúcnosti, t.j. iba v prípade spotrebiteľských zmlúv uzavretých po účinnosti namietanej právnej úpravy. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 138/2012, v ktorom súd konštatoval, že ak ide o absolútny obchodnoprávny vzťah, z ktorého navrhovateľka vyvodzuje voči odporkyniam svoje právo na peňažné plnenie má charakter obchodnoprávneho vzťahu, práva a povinnosti účastníkov tohto vzťahu a právne účinky ich konania nemožno kvalifikovať podľa Občianskeho zákonníka, ale ich treba posudzovať podľa noriem Obchodného zákonníka. Odvolateľ uviedol, že v konaní predložil listinu podpísanú žalovaným, v ktorej žalovaný prezentoval záujem splácať peňažný záväzok formou pravidelných mesačných splátok, čím uznal dlh voči žalobcovi a následne prezentovaný záujem aj reálne plnil. Z prejavu žalovaného je zrejmé, že si bol vedomý záväzku z úverovej zmluvy a mal záujem ho pravidelne splácať. V uznávacom prejave nemusí byť explicitne použité slovné spojenie „uznávam dlh“, resp. výslovne použitý pojem „uznanie“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 14.09.2006, sp. zn. 33 Odo 1039/2004). Obsah listu žalovaného, doručený žalobcovi dňa 13.06.2016 je uznaním dlhu podľa ustanovenia § 407 ods. 1 ObZ, s ktorým je spojený

začiatok plynutia novej štvorročnej premlčacej lehoty. Žalovaný spláca úver formou mesačných splátok, pričom zo správania žalovaného je zrejmé, že má záujem vysporiadať svoj peňažný záväzok voči žalobcovi v celom rozsahu. Poukazovaním jednotlivých peňažných plnení pravidelne dochádzalo k predĺženiu premlčacej doby. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť a prehľad jednotlivých splátok je zrejmé, že uplatnená pohľadávka žalobcu nie je premlčaná.

21. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, uviedol, že žalobca vyzval žalovaného na plnenie listom zo dňa 27. marca 2015. Žiadosťou o splátkový kalendár žalovaný požiadal o splátky, túto žiadosť nemožno pokladať za uznanie záväzku, žalobca uplatnil svoje právo po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

22. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na dôvodoch odvolania, poukázal na rozsudok Súdneho dvora zo 7. októbra 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17.

23. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zopakoval svoje tvrdenia, navyiac poukázal na to, že je tu prekážka rozhodnutej veci, nakoľko o pohľadávke a jej príslušenstve už raz rozhodol Okresný súd Lučenec, a to rozsudkom č. k. 21Csp 78/2018 zo dňa 03. 09. 2018, keď žalobca si pôvodne uplatňoval proti žalovanému v upomínacom konaní č. j. 1Úp 236/2018 zaplatenie sumy 11.910,42 Eur.

24. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie 2.612,49 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 3.012,49 Eur počnúc od 07.06.2018 do 18.06.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 3.012,49 Eur počnúc od 07.06.2018 do 18.06.2018, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.912,49 Eur počnúc od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.912,49 Eur počnúc od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.812,49 Eur počnúc od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.812,49 Eur počnúc od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.712,49 Eur počnúc od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.712,49 Eur počnúc od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.612,49 Eur počnúc od 09.10.2018 do zaplatenia, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.612,49 Eur počnúc od 09.10.2018 do zaplatenia podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a vo zvyšku vrátane závislých výrokoch o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v tomto rozsahu podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Odvolateľ v odvolaní nepoukazoval na nesprávnosť rozhodnutia v časti zastavenia konania. Odvolací súd odvolanie posudzoval podľa § 124 ods. 1 CSP, t.j. podľa jeho obsahu, z ktorého je zrejmé, že žalobca proti výroku v časti zastavenia konania odvolanie nepodal, preto tento výrok zostal nedotknutý.

26. Pokiaľ ide o posúdenie, či vo veci už bolo právoplatne rozhodnuté, odvolací súd udáva, že podľa § 8 odst. 1 zák. č. 307/2016 Z.z. ak sa v upomínacom konaní návrhom uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi, súd vyzve žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Ak tak žalobca urobí, platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. Vzhľadom na uvedené, keď aj žalobca uplatnil nárok v upomínacom konaní avšak súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýkal, má sa za to, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo, preto nejde o vec už právoplatne rozhodnutú v tejto časti.

27. V konaní si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 3.012,49 Eur s prísl., t.j. úrok z omeškania a úrok ako aj úrok vo výške 5,59% ročne zo sumy 11.322,19 Eur. Súd prvej inštancie konanie v časti 400 Eur zastavil.

28. V konaní bolo nesporné, že žalobca poskytol žalovanému úver, keďže žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal, dňa 27.03.2015 požiadal žalobca žalovaného o okamžité splatenie celého zostatku úveru. V konaní tiež nebolo sporné, že žalobca v zmluvnom vzťahu vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, teda išlo o spotrebiteľský zmluvný vzťah.

29. Žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku. Okresný súd posudzoval námietku premlčania podľa ustanovení občianskeho zákonníka. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná, podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka táto začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba začala plynúť najneskôr dňa 28.03.2015 (od zosplatenia úveru) a uplynula dňa 28.03.2018, keď žalobca žalobu doručil Okresnému súdu Lučenec dňa 07.06.2018, uplatnil nárok na súde po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

30. Okresný súd dospel k záveru, že žalovaná istina je premlčaná a čo sa týka úrokov, ktoré sú akcesorickým nárokom podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda pokiaľ bola istina uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej doby, rovnako úroky boli uplatnené po uplynutí všeobecnej premlčacej doby. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný dlh uznal poukazujúc na tú skutočnosť, že žalovaný listom, ktorý bol doručený 13.06.2016 (pripojený na č.l. 106 spisu) uznal dlh čo do základu aj čo do výšky, okresný súd uvedené posudzoval podľa § 558 Občianskeho zákonníka, z obsahu listiny zistil, že v nej nie je uvedená výška dlhu, žalovaný žiada o povolenie splátok. Takýto jednostranný právny úkon žalovaného potom okresný súd posúdil tak, že nie je platným uznaním dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, takže na plynutie premlčacej doby nemožno aplikovať ani ustanovenie § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka.

31. Odvolateľ v odvolaní namietal nesprávnosť právneho posúdenia veci, keď okresný súd nesprávne posudzoval námietku premlčania podľa ustanovení občianskeho zákonníka (ustanovenie § 103 OZ, v nadväznosti na § 52 ods. 2 OZ). Podľa odvolateľa keďže zmluva o úvere bola medzi účastníkmi uzatvorená pred účinnosťou poslednej vety ustanovenia § 52 ods. 2 OZ, ktorá bola zavedená zák. č. 102/2014 s účinnosťou od 01.04.2015 (podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva) nie je možné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenie občianskeho zákonníka. V danom prípade zmluva o úvere, je absolútny obchodnoprávny vzťah podľa § 261 ods. 6 písm. d) ObZ a spravuje sa výlučne režimom premlčania podľa ObZ, bez ohľadu na povahu účastníkov daného právneho vzťahu, vrátane uznania dlhu.

32. Odvolací súd k tejto námietke žalobcu udáva, že okresný súd daný skutkový stav posudzoval podľa správnych ustanovení zákona a tieto aj správne vyložil. Na daný zmluvný vzťah je potrebné aplikovať prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Odvolací súd poukazuje na záver Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 10.06.2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Zákonodarcu prijal predmetné ustanovenie, z dôvodu odstránenia nejasností pri aplikácii práva na spotrebiteľské vzťahy, nešlo o novú úpravu, ale len o odstránenie nejasností pri aplikácii práva, t.j. upresnenie použitia právnych predpisov. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva (v obchodnom zákonníku a v občianskom zákonníku), aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia nastala až po uzatvorení zmluvného vzťahu, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj dovtedy platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské zmluvy. Je totižto náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (por. rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/09, rozsudok OS Banská Bystrica vo veci 61 Cb 221/09).

33. Okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené správne posúdil námietku premlčania istiny a k nej vzťahujúceho sa príslušenstva. Správne okresný súd posudzoval aj skutkové tvrdenie žalobcu o uznaní záväzku, keď toto posudzoval podľa § 558 OZ a nie podľa ustanovení obchodného zákonníka (keďže OZ v celom rozsahu upravuje uznanie záväzku). Na to, aby uznanie dlhu malo následky predpokladané § 558 OZ je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky. V liste, ktorý adresoval žalovaný žalobcovi nie je uvedená výška dlhu, z listu jednoznačne vyplýva, že žalovaný žiada len o povolenie splátok. Takýto jednostranný právny úkon žalovaného nie je platným uznaním dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, takže na plynutie premlčacej doby nemožno aplikovať ani ustanovenie § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka. V danom prípade okresný súd správne neaplikoval ustanovenia obchodného zákonníka vrátane § 407 ObZ.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil rozhodnutie v časti ktorou súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie 2.612,49 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 3.012,49 Eur počnúc od 07.06.2018 do 18.06.2018, úrokom vo výške 5,59% ročne zo sumy 3.012,49 Eur počnúc od 07.06.2018 do 18.06.2018, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.912,49 Eur počnúc od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.912,49 Eur počnúc od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.812,49 Eur počnúc od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.812,49 Eur počnúc od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.712,49 Eur počnúc od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.712,49 Eur počnúc od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.612,49 Eur počnúc od 09.10.2018 do zaplatenia, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 2.612,49 Eur počnúc od 09.10.2018 do zaplatenia.

35. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol vo zvyšku žalobu, z dôvodu že žalobca nemá nárok na úrok z úveru po zosplatnení úveru, keď dohodnuté úroky, zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu v tejto časti odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

36. Odvolací súd udáva, že úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie požičanej sumy, žiadne zákonné ustanovenie nestanovuje na akú dobu možno pri úvere dohodnúť úroky. Z toho možno vyvodiť, že ide o ustanovenie dispozitívnej povahy, ktoré zmluvné strany neobmedzuje v možnosti upraviť si obsah ich úrokového záväzkového právneho vzťahu v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú). Nemožno teda vylúčiť, aby si zmluvné strany v úverovej zmluve dohodli úroky i za dobu, v ktorej sa dlžník prípadne ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku tým, že istinu v dohodnutej lehote splatnosti veriteľovi nevrátil. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky je vždy určujúci obsah zmluvy - dohoda zmluvných strán (Najvyšší súd ČR rozsudok z 24. 07. 2014 sp. zn. 33Cbo/140/2014, z 27. 06. 2007 sp. zn. 33Odo/657/2005). Treba zdôrazniť, že právna teória nevyklučuje možnosť, aby popri sebe obstál aj nárok na úhradu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania.

37. Žalobca už v žalobe tvrdil, že v zmysle obchodných podmienok, v prípade ak sa úver stane predčasne splatným, súčasne sa zvyšuje platná úroková sadzba zostatku úveru o 5 % nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Z odôvodnenia rozhodnutia a to aj vzhľadom na dôvod zamietnutia nároku v tejto časti nie je zistiteľné ako sa súd s týmto skutkovým tvrdením vysporiadal a ako ho právne posúdil, vo vzťahu k výsledku sporu.

38. Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia - právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument. Stačí, aby reagoval na skutočnosti, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie (ÚS SR sp. zn. III. ÚS 209/04, sp. zn. IV. ÚS 112/05, sp. zn. I. ÚS 380/08, sp. zn. III. ÚS 172/2010, sp. zn. II. ÚS 537/2010).

39. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, aký rozhodný skutkový súd stav zistil a ako ho posúdil v súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí nároku na úrok po zosplatnení (v časti uplatneného úroku, nie ako príslušenstva žalovanej istiny). Z obsahu odôvodnenia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s tvrdením žalobcu, že v zmysle zmluvných dojednaní, v prípade ak sa úver stane predčasne splatným súčasne sa zvyšuje platná úroková sadzba zostatku úveru o 5 % nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu, aký skutkový stav o tejto tvrdenej skutočnosti zistil, t. j. či došlo k uzavretiu dohody o platení úroku po zosplatnení úveru, či to žalobca preukázal alebo nie, ako vyhodnotil toto tvrdenie vzhľadom na uplatnený nárok žalobcom.

40. Rozhodnutie súdu v napadnutej časti je pre nedostatok dôvodov v tejto časti nepreskúmateľné. Vzhľadom na uvedené odvolaciu súdu neostávala iná možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie v uvedenej časti a v závislých výrokoch o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu v tejto časti podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP).

41. Úlohou prvoinstančného súdu v časti, v ktorej odvolací súd rozhodnutie zrušil bude náležite sa vysporiadať s nárokom žalobcu na úrok po zosplatnení úveru, uviesť aký skutkový stav zistil, aké ustanovenia aplikoval a ako ich vyložil, s prihliadnutím aj na obsah Zmluvy o úvere, či zmluvné dojednania ohľadne žalobcom uplatneného nároku na úrok po zosplatnení úveru je dostatočne konkretizované v Zmluve o úvere, t.j. či z obsahu dojednania vyplýva dohoda strán ohľadne nároku žalobcu na úroky po zosplatnení úveru a či uvedené zmluvné dojednania majú všetky atribúty platného dojednania (§ 37 a nasl. OZ). Odvolací súd dopĺňa, že zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, ktorý musí nevyhnutne podliehať ex offio súdnej kontrole, preto súd prvej inštancie, ak zistí, že účastníci v zmluve dojednali platenie úrokov po zosplatnení úveru, posúdi konkrétne dojednanie, z hľadiska prijateľnosti/neprijateľnosti zmluvného dojednania. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd v súlade s § 220 ods. 2 CSP uvedie, čoho sa žalobca domáha, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, a to uvedením rozhodujúcich skutkových tvrdení týkajúcich sa sporu. Následne súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, uvedie ako posúdil námietky žalovaného voči uplatnenému nároku.

42. V súlade s § 396 ods. 3, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

43. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).